

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

26. Dies Decemb. Heri, præsepis angustia Christum portavit in fantem:
hodie, immensitas cæli suscepit Stephanum triumphantem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

26. DIES DECEMBER.

Heri, præsepis angustia Christum portavit infantem;
hodie, immensitas cæli suscepit Stephanum tri-
umphantem. *S. Fulgentius de S. Stephano.*

Nativitatis I.
Christi varia
Mysteria.

Tota non sufficit æternitas, ut dignata
nè expendantur Mysteria, quæ
Christi complectitur Nativitas:
quapropter non transiliam tam citò de Bethleem, ubi
natus est Deus infantulus, ad Jerusalem, ubi passus est
Stephanus ejus famulus. Maxima laus est Stephani,
potuisse inter omnes, primum pro ipso mori, qui dignatus
est pro illo nasci. Plus me allicit præsepii angus-
tia, in quo Christus jacet, quam immensitas cœli, in
quo Stephanus triumphat. Verè, qui jacet in fæno,
plus quam Salomon hic: cujus gloria, non auro de
Ophir, & argento constat, non ebore, Indicisque gem-
mis, quæ mox Ægyptiorum præda fiant: sed immor-
talibus æternæ Patriæ bonis. Vis videre, quomodo
stabulum glorioius est aurea Salomonis domo? & vi-
le præsepium eo throno, cui parvulum inventum est
opus in universa terra? Quis est, qui si superba illa
spectaverit: quæ ob prodigium operis appellantur
septem mundi miracula, caput, venerandi causa, ape-
riat? quis non ad Christi præsepe adorandum, vene-
rabundus prosteruitur? quis ad illa honoranda, uti hoc
præsepe, maria, terraque perluitret? Quanta gloria
est, persuasissime mundo, & Matrem illam, esse Vir-
ginem, & pauperculum hunc Infantem, esse Deum!
quanta gloria est, tam vilia, reddere tam gloria!

II. Sed

II. Sed à præsepi, & Agnello, qui jacet in præsepio, descendamus ad Pastores ovium. Quām inopinata fuit illis immensa illa, quā in concubia nocte perfusi sunt lætitia, ad inusitata, quæ percepérunt nuntia? Vigilabant super gregem; & mox juxta illos stetit Angelus Domini, ut facile exaudiri vox posset, & inter illos, radiante fulgore circumfulsitus erat enim Angelus lucis, lucem habitans inaccessibilem, lucem amans, & secum invehens: denique lucem magnam exortam mundo nuncians, populo, qui habitabat in tenebris, & regione umbræ mortis. Angelica lux inexpectata, ac repentina, & in nocturnis tenebris lūcens, subitum timorem incussit talium visionum, ac visitationum insolentibus: itaque, (a) timuerunt timere magno: mox tamen gavisuri gaudio magno. Nam fulgur, suo fulgore terret, nec lux in tenebris nimis horretur, quām densæ tenebræ in medio die. Pertimuit autem & lux, & timor ad attentionem: nam qui timent, arrestis auribus adstant, & ad opinionem rei novæ, & in primis seriæ conciliandam. Quia tamen nimius timor perturbat, & confundit hominis mentem; Angelus eum efficaci voce moderatur, dicens: *Nolite timere.* Gaudii enim, & fiduciæ vobis apporto nuncium: nec vobis tantum, sed populo, nec vestro tantum, sed omni populo. Quod autem majus gaudii argumentum, quām patefactus aditus ad gaudia sempiterna? Quicunque in carcere mundi hujus, & umbra mortis sedetis, oportet natum vobis gratulari Salvatorem, qui à servitute dæmonis, & peccati, afferat vos in libertatem filiorum Dei.

III. Na-

(a) *Luc. 2.*

III. Natus est vobis hodie , nec ultra dicendum est : *Ecce venit. Promissa, in rem deducta sunt : venit, descendit, adest, natus est : & vobis natus est, & qui erat similis nobis in cœlis, similis factus est vobis in terris : Ipse est Christus, unctus omni gratia Regia, Propheticâ, Sacerdotali : Christus Dominus, non civitatis David, aut cuiuspiam singularis loci : sed Dominus cœli, & terræ. Et quia Parentes illius non nominabant, neque hospitii domus designabatur : aliquo signo, res monstranda erat, ut inveniretur, & agnosceretur. Et hoc vobis signum , inquit : Inveniens Infantem pannis involutum , & positum in præsepio. Neque oportuit distinctius locum ab Angelo notari ; nam speluncam Divini puerperii , in aditu ipso , ac suburbio Bethleem erant inventuri. Verè , signum magnum apparuit in cœlo, Deus in fœno. Vix Orator ille cœlestis, finem dicendi fecerat : cum multitudo militiae cœlestis, quæ Divinum legatum comitabatur : & in tantæ , tamque inauditæ rei miraculo , jam dum stabant defixa : silentium rupit, & consonâ voce nobilissimum inchoavit hymnum : ut exemplo suo mortales incitaret ad laudandum Deum. Apparet autem, eos inter canendum visos esse cœlum ascende-re, nec Pastores interrupuisse musicam longè suavissimam : sed attonitos quamdiu licuit attendisse , dum minus minusque audiretur. Dum autem illi , incepta hic cantica , in cœlum non intermissa transferunt : ibique vel hunc ipsum hymnum, vel illud trisagium, summâ audientium voluptate , indefatigabiles integrant ; Pastores sibi ipsis redditi, inter se colloqui, que mutuo ad Bethleemiticam profectionem invita-re cœperunt : eoque mox, cum festinatione profecti,*

agno-

agnoverunt accepti Nuntii veritatem : quod mox sparsere in vulgus; & eos, qui audierunt, propriæ admirationis, & gaudii participes effecerunt. Hic habes compendium mirabilium, quæ fecit mirabilis Dominus, non tantum mirabilis in sanctis suis, sed in pannis suis. Imitemur concinente Pastores, in hac solennitate Pastoris boni? Itaque

Nos resonante lyrâ, modulemur carmina mira.

27. DIES DECEMBERIS.

Aquila est Joannes, sublimum Prædicator; & lucis æternæ, & internæ fixis oculis contemplator. *Santus Augustinus in Joan. tractat. 36.*

Dignitas sta-
buli Beth-
leemitici.

Ut toto corde diligamus natum Jesum: tribus voculis, nos non tam accendit, quam compellit, Discipulus ille, quem diligebat Christus: dum, videlicet, hæc scriberet: *Verbum, Caro factum est.* Ut inflammetur amore Dei, frustrâ alia excogitamus verba: postquam Verbum Increatum, fuit Incarnatum. Propter hæc sola verba quia tam sublimia, meritò Johannes vocatur Aquila; nemo volavit excelsius, quia nemo scripsit Divinus. Nos, ut Aquilæ evadamus ad parvam illam Aquilam: quæ non evolavit in altum, sed descendit ad ima: quæ non posuit nidum suum in arduis, sed in humilibus convolemus. Non, ut Pastores transeamus usque in Bethlehem, mox inde abituri: sed ibi commorando, mansionem faciamus. Parvulus Jesus, qui heri adhuc jacebat in præsepio: nunc, quasi humilior sublatus subsellio, consideret in Matris gremio: *Hinc Amoris jura, & leges dictat.* O felix au-

Pars III.

V u u

trum